

(המשך עמוד 7)

כנסת' לא מגיע להם ליהנות אצלי במיסערה."

● 13.00 י"ו.

משהו בין יום חול לשבת. רק חצי חגיות-הנעליים פתוחות. יש תור, אבל זה היה התור לפיתות של אבולעפיה. גם כיום הבחירות אבולעפיה מנצח.

יש קלפי בכית'ספר מיקצועי ברחוב יפת. נכנסים. על הקירות כרוזת-ענק, ועליהן כתוב "שלוש". בתור כמה אנשים. התכוונתי לשאול אותם עבור מי הם מצביעים, אבל הם ערכים, ולא

נעים לשאול אותם. עומרים כשקט בתור. אין שום אקשן.

● 13.30 חוף יפו.

זה לא שבת. בן סקר יש בסך הכל איזה עשרה שולחנות, ומיגרשהחניה ממול ריק. איש אחר לוקח ערימת שיפורים ענקית ושם על האש. הנה, כבר יצא לו משהו מהבחירות האלה. המנגל לשילטון!

● 13.30 מטה הליכוד.

סידורים אחרונים באולם עצמאות כמצודת זאב. שומריהביטחון מעלים את המחסומים לאורך המדרגות, כעלי

מכשיריקשר וביפרים מסתובבים בא-רשתהשיבות באולם הגרול, המלא ככיסאות.

● 13.30 מטה-הבחירות של "צומת".

העולם הזה? שאל רפאל איתן את צוות העולם הזה. אתם כבר צריכים להיות בעולם הבא, הוא אומר בחיך ונעלם כאחד החרדים. המטה, דירה בקומה ג' של בניין הנמצא מול היכל-התרבות, מלא בנתיב נדבים.

יעל מיכאלי, דוברת התנועה, צר חקת כאשר היא שומעת כיצד קיבל

רפול את פנינו. תאמינו לי שגם אני כמעט אמרתי לכם אותו הדבר, היא אומרת. כאדיבות היא מכניסה אותנו אל חמ"ל-המיפלגה.

שם יושב יואש ("צאקו") צירון, איש צבא לשעבר, מיספר שניים כרשימת צומת לכנסת. הוא קורא ספר של מילובאן ג'ילאס היוגוסלאבי ומספר כי הוא מכיר את רפול עוד מהתקופה שבה נלחמו יחד בירושלים, במלחמת-העצמאות.

רפול חוזר לחמ"ל, עומד מאחורי חבריו היושבים, וכאשר הוא רואה את הצלמת הוא עושה באצבעותיו. אוזני חמור" מעל ראשי חבריו. הוא צוחק,

מרוצה מאוד מעצמו. החמ"ל מסודר מאוד, ממש בסדר צבאי, על הקיר כתוב: "אין לנו כסף, יש לנו רעיונות כנונים וזה מספיק."

● 13.45 מטה-הבחירות של מיפלגת המרכז-שינוי.

בית ישן ליד התחנה המרכזית. רינה מגור, מזכירת הסייע בכנסת, שומעת שהיינו אצל רפול ויש לה הרבה סיפורים עליו. יש לו חושי-הומור, היא אומרת.

במקום לא נמצא אף אחד מחברי-הכנסת בהווה או בעתיד של מיפלגת-המרכז-שינוי. כולם יצאו לסיורים בשטח, אומרים לנו.

כולם אריכים מאוד. מראים לנו את החמ"ל שלהם. לא כליכך צבאי כמו אצל צומח. קצת מבוזבז. שמחים מאוד להצטלם. דניאל שחר, המנהל האירגוני, יליד ארגנטינה, שואל אם אנחנו רוצים שהוא יטלפן ויודיע לנו כאשר יהיה יותר אקשן במקום.

● 14.00 התחנה המרכזית, תל-אביב.

חשכנו שבתחנה המרכזית יהיה פקק עצום של אנשים. טעינו. סתם יום של חול בתחנה. אנשים קונים ירקות ופי-רות, זמר מירוחי בוקע מרוכני הקסטות, אנשים סוחבי שקיות-ניילון הולכים לכל כיוון. איש אחד צועק בקול רם "שלוש בעשר שקל!"

בתוך התחנה יש תור מיוחד לאנשים המצביעים במקום אחר. כאן נותנים להם כרטיס ככיוון אחר, ולאחר ההצבעה יתן להם יושב-ראש הקלפי שלהם כרטיס-חזור. אולי 20 איש בתור. כולם לא תל-אביביים.

ליד שורת הטלפונים הציבוריים עומרים כמה אנשים. בחור צעיר ויפה כבר בסוף השיחה שלו, והוא אומר "אז להתראות, ושתהיה לך הצבעה נעימה". האיש השני רק בפתח השיחה, ואומר "הלו ארית, מה העניינים? הצבעת כבר?"

● 14.00 מטה-הבחירות של מולדת.

כמעט בריונגוף, בריינס פינת גוררון, שוכן מטה-הבחירות של מר' לדת, מיפלגתו של רחבעם ("גנרי") זאבי. דירה תל-אביבית ישנה, לא קטנה ולא גדולה. אנחנו מגיעים. העיתונות הגיעה. מישהו שואל: "איזה עיתון?" למישמע המילים העולם הזה משתררת דממה רגעית. גבר שחזרתי אומר לנו: "כראי שתרברו עם הדובר, כדי שנעשה את זה רישמי".

הדובר, מחזיק טלפון ליד האוזן, מביט בנו ואומר: "יש בעייה". קשה לו לדבר. "סילפנתי כבוקר למוכירת הער לם הזה", הוא אומר. "אני מבין שהיא לא הספיקה למסור לכם, אנחנו ביקשנו שלא תשלחו אף אחד!"

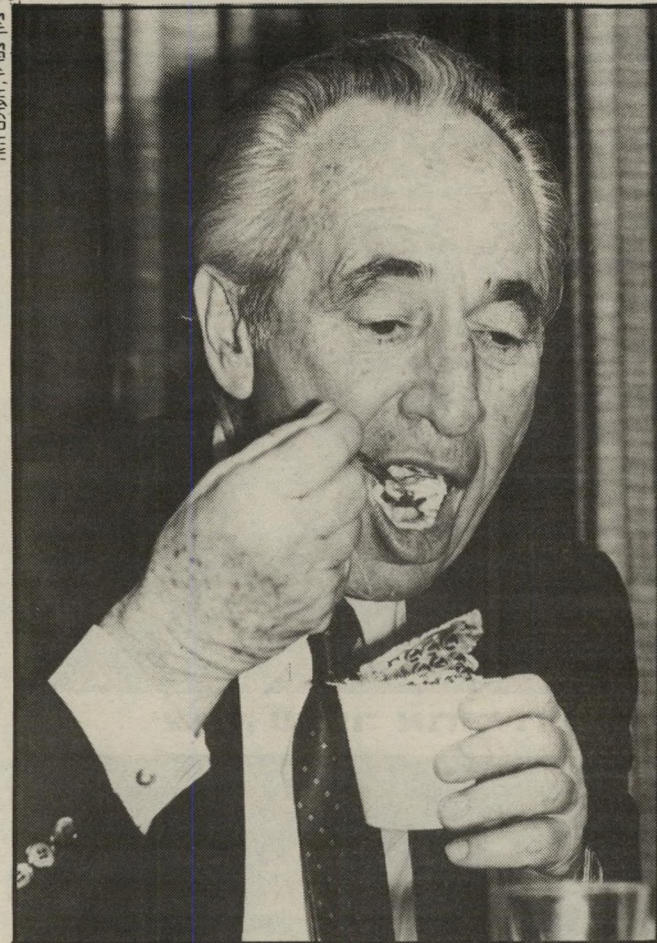
מצלמים את התנדר המכוסה מור-עות של מולדת, הניצב ממש מתחת לרמזור. במערכת העולם הזה מספרים לנו כי רובר מולדת אמנם טילפן וביקש לא לשלוח אף אחד, מכיוון שהדירה קטנה ואין בה מקום.

ראינו את הרירה, לא יותר קטנה מזו של רפול. אפשר היה להכניס לתוכה עוד עיתונאי. מה גם שיום קודם אישר הדובר כניסה לכתבת וצלמת של העולם הזה. מישהו שם כנראה עשה חושבים, אולי אפילו גנדי עצמו, והח-ליט שלא להכניס את העולם הזה.

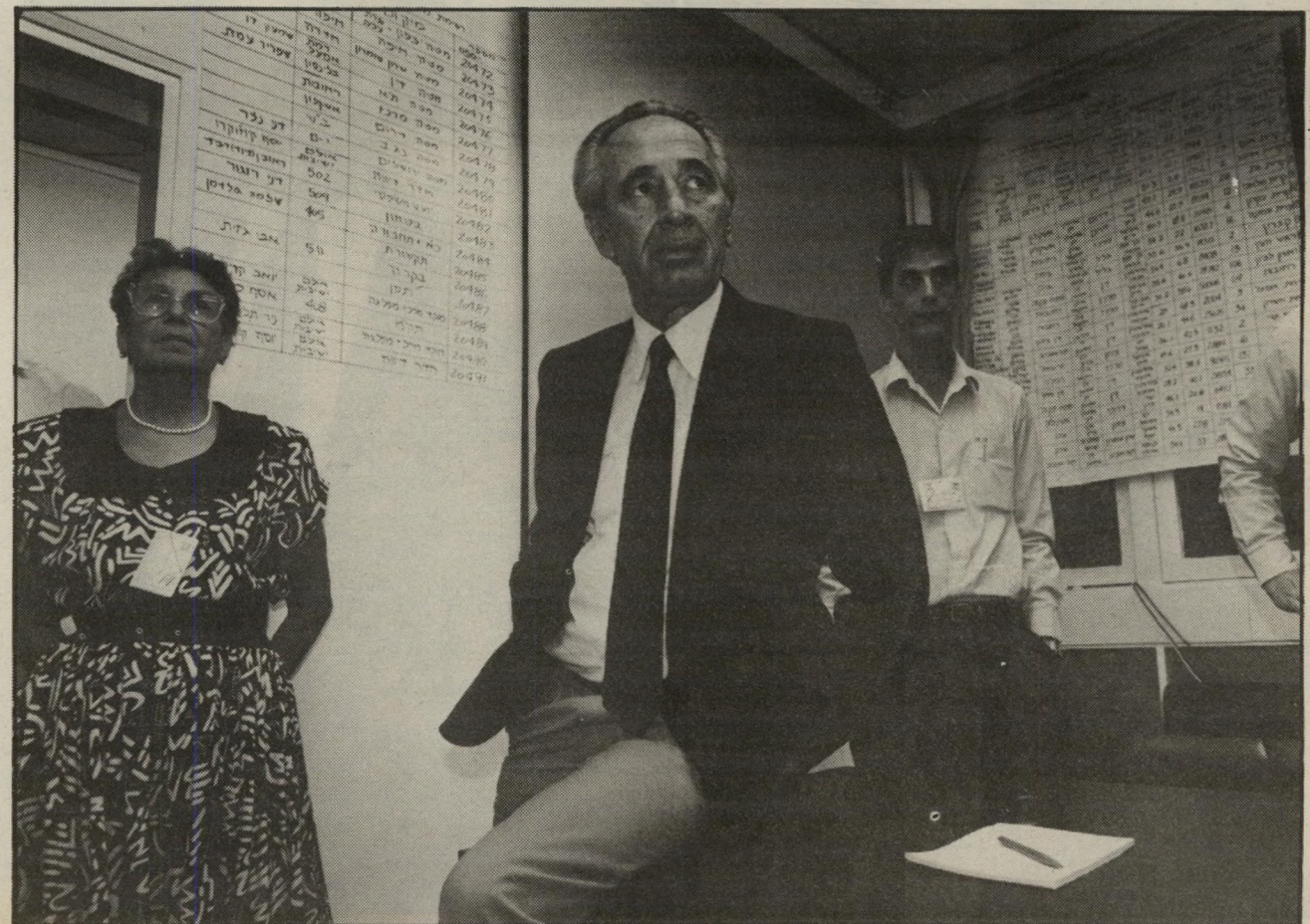
● 14.15 כ"ך.

החלטנו ללכת למטה כ"ך לראות מה עושים שם. הגענו לכתובת בתחנה המרכזית. ליד הבניין יש מיונון קטן. יושב שם בחור צעיר מתנועת כ"ך. הוא אומר שלמעלה הכל סגור, אין אף אחד. תוך דקה אני מסתכסכת איתו, והוא אומר לי שאני (כנראה באופן אישי) מכרתי את המדינה לאש"ף, ושהוא מקווה שבקרוב איזה ערבי יאנוס אותי, ואז אני אכין מה קורה כאן.

אני רוצה להגיד לו שהערבי לא יצטרך לאנוס אותי, כי אם הוא יהיה חתיך אני אתמסר לו. אבל פתאום אני נזכרת שלאנשי כ"ך אין טיפה הומור. אנכ, הוא צודק. במישרי כ"ך הרלת נעולה לגמרי. אין אף אחד.

יצחק רבין הסיר את החליפה, שימעון פרס אוכל אשל

גזר-הדין: פרס צופה בתוצאות בשעה 10 וכמה דקות

ציון צפירה העולם הזה

ציון צפירה העולם הזה